

Berrin Güneş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.05.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aç Artık Gözünü

Bilinmeyen yer ve bilinmeyen zamanlar arasında sıkışmış
kendi bilincinde olmayan insanlar,
Düşünce bile üretmezken bu kokuşmuş düzen içinde
makyavelciler çoğunlukta.
Fatalizmi benimseyenler eli kolu bağlı beklemekte,
Gün be gün meydanlarda küçük insanların gölgeleri büyümekte
belli ki orda güneş batmakta.
Gecesi gündüzü birbirine karışmış yorgun bezgin kitleler,
Harcıalem hayatlarda köreltilmiş gençlikler,
Tıpkı Platonun mağara benzetmesi gibi
dış dünyaya kapalı, içe dönük benlikler,
Var olanı yok eyler yoktur demekle
yürekten kopup gelen duygular.
Evgin bir iştir bu, fazla geciktirmeye gelmez.
Bırakın artık gözü kapalı yaşamayı,
Dostlar!
Var gücünüzle sarılın birbirinize,
Ve doğan güneşi karşılayın tüm benliğinizle...

Berrin Güneş

Anne

Allahın yarattıkları içindeki
en değerli varlığı,
dişilerdir ki!
Onlara doğmanın yanında,
doğurmayı da bahşetmiştir.
Gerçek mucize değildir ki,
yaratılışımız anne rahminde
hayat bulur.
Boşuna dememişler,
yuvayı yapan diş kuştur.
Babaocağını o güzel varlığıyla kaplayan anam,
Doyamam ben senin sevgine,
Yalvarırım her gece Rabbime,
Eksikliğini göstermesin bizlere diye.
Fedakar anam,
Yemez yedirir,
Giymez giydirir,
Ağlarsam benimle ağlar,
Gülersem benimle güler,
Canım riyasız anam.
Kollarında açtım gözümü,
Kokunla uyudum,
Sütünle beslendim.
Sevgiyi, dokunuşu, şevkati,
sende gördüm tanıdım.
Cefayı, sabrı, namusu,
yüce olan bir çok erdemli davranışları
ilk senden öğrendim.
Gün gelir de anam,
birbirimizi yarı yolda bırakırsak eğer,
O hüzünlü gözlerine kurban olam,
Hakkını helal et anam.

Berrin Güneş

Aşk Hançeri

Taki seni tanıyincaya kadar,
aşk nedir bilmezdim.
Gözlerini gözlerimden ayırmaz,
ruhumu okşayan sözler söyledin.
Başımı göğsüne yaslar,
ellerinle saçlarımı okşardın.
Korkma,sana kimse zarar veremez derken,
asıl zararı sen verdin.
Kalbime aşk hançerini sapladın
Açtığın yara çok derin...

Berrin Güneş

Aşk Hep Varolmalı

Aşk dört mevsim gibidir.
İşte ben şu an ilkbahardaki aşkı yaşıyorum.
Her bir yandan yükselen kuş cıvıltıları,
Tabiat ananın o muhteşem dirilişi,
canlı yüreğin çarpıntısı,
heyecandan vücudun bol adrenalin salgılaması,
Kalpte büyük bir patlamayla oluşan o yoğun his,
Aşk artık bir başka yürekle nefes alıp veriyor.
Ne büyük şanstır ki seni buldu ömrünün bu anında;
O bakınca ışıl ışıl parlayan mavi gözlerin,
Meltem rüzgarlarını andıran o ılık nefesin,
Temmuzun sıcaklığını anımsatan tenin,
Yüzündeki o içten gelen şirin tebessüm,
Dilindeki o kulaktan girip kalbe inen tatlı sözlerin,
Benimle bir ömür yaşamaya hazır olan,
o mükemmel yüreğin.
Sözde değil bu büyük aşk,
bundan böyle birbirine mühürlenmiş iki kalpte yaşayacak.
Aşık olan ben sürekli zikrediyorum seni.
Allaha şükreden, övülmeye değer sevgili,
yüreğimce beğenilmişsin.....

Berrin Güneş

Aşk mı?

Aşk, güzelliğe dayanan içsel şey
İçten fıskıran hayat coşkusu..
Yitirildiğinde mi?
Yedi kat el gibi ırak düşürür sevenle sevileni.
Sonuç mu?
Kanatlanıp uçup giden sevgili,
ardında bırakır yaralı yüreği.....

Berrin Güneş

Aşk yürekte

Emsalsiz sevdiceğim....
Müptela oldu sana bu bedende atan yürek,
Rücu etmeyecek bu gönül,
Ebedi sende atacak Aşk diye....

Bunca yıl sabır ile bekledi,
Esaret altında bu köhnemiş bedende.
Razıyım al onu yaşasın seninle....
Tutsaklık bitti nihayet yüreğim,
Aşk artık sevdiceğim, senin yüreğinde.
Ne mutlu bize

Berrin Güneş

Aşka Veda

Ey aşk!
Seni kendimden çok sevmek,
nasıl yıkıcı ve ıstıraplı idi bir zamanlar.
Gökyüzünü bir daha göremeyeceğim sandığım,
bir kara zindanda yapayalnız,
doyurulmamış isteklerimin vaatlerle beslendiği
o rüyalar alemiyle,
hep belleğimde taze kalmayı başaran sen,
kimi zaman bana bir sıcaktın, bir soğuk.
Bu düşünce günlerce kemirir zihnimi.
Artık kaybolmuş gibiyim,
şu göçkün bedenimde.
uğultulu gündüz ve gecelerin koynunda,
kinik yaşam biçimini öğrettin bana.
Elveda Aşk!
Bir veda busesidir kondurduğum yanağına.
Yeri ve zamanıdır şimdi
başını alıp gitmenin.
Ne bundan sonra sevgimi ısıtmak için güneşim ol,
Ne de güzel yüzünün ışığını yakalamak uğruna,
karanlıklarda oyuklar açmama teşvik ol.
Ne diyeyim şimdi ben,
böylesine içim yanarken sana,
Ey Aşk!
Elveda....

Berrin Güneş

Başka bir yolu yok

Her güzel başlayan sevdalar,
hazin bir son bulurdu.
İşte senin sevdan da,
geriye yüreği yanık
bir sevdalı bıraktı.
Değerin bilinmedi gülüm,
değerini bilemedi.
İçinde tutsak etme sevdanı,
aklından ve yüreğinden
çıkartıp at bu sevdayı.
Başka bir yolu yok,
Korkma!
At bir adım,
diğer adımlar peşin sıra gelecek.
Sende öğreneceksin silmeyi,
tıpkı diğer sevdalılar gibi.
Sevdana sarılma sevdalım,
bırak gitsin...
Kabul et artık,
bitti bu sevda.
Korkma!
Unutmaktan başka bir yol yok...

Berrin Güneş

Biliyordu...

Defalarca söz verdi kendine,
Kanmayacaktı o varlığın güzel yüzüne,
Ama yine yenik düştü akli yüreğine.
Benliğini yitirmişcesine,
bir ordan bir oraya
savruldu varlığın rüzgarıyla
düştü peşine....
Biliyordu onu sevmesi acı,
Biliyordu onu sevmesi günah,
Biliyordu onun her yönüyle,
bir yalan ve hayırsız olduğunu.
Biliyordu aklının ve yüreğinin,
ona oynadığı bir oyunuydu bu.
Bildiği tek bir gerçek vardı;
Söz dinlemez yüreğinde ve aklında
besletip büyüttüğü şey,
gerçekte olan bir varlığa
duyduğu karşılıksız bir aşktı...
Biliyordu yüreğine kazıdığı sevginin,
aslında o varlığa ait olmadığını.
O herşeyi biliyordu.
Fakat,
bildiğini bilmemezlikten geliyordu....

Berrin Güneş

Bir küçük yüreğin hikayesi

Küçük yürek doğaüstünün günahkarlığına bulandığı
bir gergefte bulur kendini,
Olur şey değildi!
Zaman, küçük yüreğin sevdiklerini,
sevdiklerinin içinde kaybetmişti.
Geriye dönüp bakmak küçük yüreğin en büyük handikapıydı.
Başka insanların gölgesiyle yaralanmış tutkusundan vazgeçemiyordu,
hiçbir zaman dinmeyecek bir acı çektiği için de utanıyordu kendisinden,
Bu acı, geçmişi kendisinde yaşatırken geleceğe taşıdığı şifa bulmaz aşkıydı.
Her yok oluşunda kendisine bir adım daha yaklaşıyordu,
Var olma süreci harekete geçtiğinde kendisi oluveriyordu küçük yürek.
Çoğu zaman ruhunun karanlık derinliklerine doğru yol aldığında
bilinenle bilinmeyen arasında sıkışıp kalıyordu.
Bu dipsiz karanlıkta o kadar çok kalmıştı ki,
Artık orada neler olup bitiyor görebiliyordu.
Hislerin dünyasından fikirlerin dünyasına geçişinde,
küçük yüreğine doğruya olan inancı izlerini bırakmıştı.
Hayatından aldığı tecrübelerle döşemişti kendi dünyasını,
Onun hikayesi zamandan ve mekandan soyutlanmadan yaşandı,
Ve hala yaşanmakta.....

Berrin Güneş

Çakır Pençe

Gelip geçer herşey bir düş gibi
Kadınım çakır pençe,
Hayatımın tutkusu,
Zevklerimin en büyük kaynağı,
Sekiz katlı hayat yolunda
klavuzluk edersin bana.
Çakır pençem daima dersin,
Öku, arayıp bul doğru inancı.
İşin Hak yolunda yürümek olmalı,
Tabi ki,çaba ister bir yandan da
ayakta başı dik durabilmek,
Amaçsız avare gezinme ulu orta her yerde,
Hiç pişmanlık duymamalısın
Düşüncelerin dile gelince,
Konsantrasyon meselesidir başarı,
Durma sende yaşadığını hisset ve hissettir gönlünce,
Beni ben yapan asıl kadınım çakır pençe.

Berrin Güneş

Çocuk istismarı (hakkında görüş)

Çocuk istismarı, bir çocuğa bir yetişkin tarafından fiziksel ya da psikolojik olarak kötü davranılmasıdır. En çokta aile içerisinde görülür. Herkes anne ve baba olamaz. İstismarlara ve ihmallere karşı toplumca karşı çıkmalıyız. Bu hepimizin insanlık görevidir. Mağdur çocuklar, suça sürüklenen çocuklar, kayıp çocuklar, sokaklarda çalıştırılan, dilendirilen ve madde bağımlısı olan çocuklar.... İşte bu gibi suçlarda suç önleme ve denetleme çalışmaları hakkıyla yapılsaydı bugünkü acı haberleri duymaz ve yaşamazdık. Fiziksel şiddet, cinsel şiddet, duygusal istismar ve ihmal gibi kötü muamelelere karşı ilk önlem aile içinde sevgi ve güven bağlarının kuvvetlendirilmesiyle alınmalıdır. Çocukları korkutmak yerine doğru davranış modellerini öğretmek en uygun yoldur.

Berrin Güneş

Derler ki

Derler ki,
Ne kadar çok hüküm verirsen,
o kadar az seversin.
Artık, sevgi sözcüğüne yabancıyım.
Derler ki,
İnsan bir şey başarmak istiyorsa,
bir şeyleri kurban edebilmeli.
Artık, gençliğimden eser kalmadı.
Derler ki,
Hayat geriye doğru anlaşılıp,
ileri doğru yaşanır.
Artık, herşeyi daha iyi görebiliyorum.
Derler ki,
Kaderin size bahşettiği şeylere
belli bir mesafede durun ki,
istediği zaman onları rahatça alsın
hayat,sizden koparmasın.
Artık,kalbimin sesi duyulmuyor...

Berrin Güneş

Duygularım ve Zaman

Ellerimle yüreğimi eşeleyip,
içine gömdüm duygularımı.
Gözlerimde biriken gözyaşlarım,
sevgime inat yanaklarımdan değil,
yüreğime doğru süzülüp aktı.
Öyle birgün geldi ki,
uğruna döktüğüm gözyaşlarımın
pınarı da kurudu,
Gönlüme ektiğim umutlar sararıp soldu,
tıpkı benim gibi.
Kim bilebilirdi ki,
Aşkın sebep olduğu duygularım,
Çiğ gibi büyüyüp,
yerle bir edecekti beni.
Çorak toprakların yağmura hasreti gibi
Şana hasret kalan ben,
Günün sona ermesini izliyorum
İçin için yanarak.
Gün bile gündüz ile gecenin
kavuşmasına tanık.
Ben ise yitirdiğim aşkımın
ezikliğiyle bu zaman içindeyim.
Kader zamanla yüzleştiriyor beni,
Zaman aldırılmaz üzüntülü halime,
Bilirim boşunadır serzenişim.
Zaman hiçbirşeyi beklemezdi,
Ve beklemedi...

Berrin Güneş

Düşümde düşündüm...

Biten sevdamızın ardından yas tutmadım gülüm
Ben seni düşümde düşündüm,
düşümde yaşatıp büyüttüm.
İçimde kopan kasırgaya karşı,
Seni yüreğime sevda kısıkcıyla tutturdum.
Ben seni düşümde düşündüm,
düşümde yaşatıp büyüttüm.

Berrin Güneş

Elbetteki birgün

Irk,din,dil ve fikir ayrılıkları
gün olur silinecek umuduyla,
yüreğinden yaralı nice canların
göğe yükselen dualarında bulacak hayat,
Elbetteki birgün.
Bütünün parçası olan azınlık sesler de,
hayatın acı silsilesini yemiş olan yürekler de,
Savaşçı ruhunla barışçı sesinde birleşip ses bulacak,
Elbetteki birgün.
Sana inanan gönüller ıncığını cıncığını deşirmeden,
Hakkın olan övgü ve saygıyla
Seni göğüsleyecek!
Elbetteki birgün.
İhanet! Aşkta ve siyasette sona erecek,
Elbetteki birgün.
Birlikten kuvvet doğacak yine bu topraklarda,
yürülecek elele aydınlık yarınlara,
hayat sürülecek huzur ve refah içinde,
Elbetteki birgün
Bu ütöpik düzen
şahip olacak dünyaya,
Ömrüm yeter mi görmeye bilmem amma!
Elbetteki birgün olacak bu.....

Berrin Güneş

Felakete Doğru

Mimlenmiş hayatlarda
yitirmişiz özümüzü,
Gem vurulmuş düşüncelerimize,
Yürürken korkar olmuşuz,
kendi gölgemizden bile.
Aidiyet duygusundan yoksun,
bire mazoist olup,
cirit atmaktayız ortalık yerde.
Şuurların yitirildiği zaman içerisinde
ızdırap çeken ruhlarımız;
gün bitmiyor ki, hapsolmuş,
et ve kemikten ibaret bedenler içerisinde,
kaçış planları yapmakta...
Berraklığını yitirmiş,
ALLAH korkusundan yoksun
zihinler ve yürekler,
kötülükler girdabına düşüp,
acı feryatlar içinde çırpınmakta.
Dengesiz ruh halleri yüzünden,
hiçbir şeyle teselli bulamayan
yeni neslimiz;
Ne yazık ki,
beklentisiz, umutsuz,
karamsar günlerin içindeki
boşluğu solumakta.
Halk nükseden sefillik ve rezillikle
ölümüne boğuşurken,
Kimi çevreler üç maymun misali;
duymaz,görmez,bilmez...
olup bitenlere seyirci.
Hayatlar bozuk bir ritimle yol alırken,
Artık nabız atış sesi duyulmaz oldu.
Gaipten gelen 'Ruhlarınız için El Fatiha'
sesi ile irkiliriz aniden,
Dua edelim de,
Yüce Rabbim,
cümlemizin taksiratını affetsin!

Berrin Güneş

Geceye Sitem

El ayak çekilmiş,
Bedenler derin uykuda.
Ölü bir sessizlik, bürümüş geceyi.
Zaman geçip gitmek bilmiyor,
Uzun gecenin koynunda.
Arar oldum gündüzün neşesini,
Bir yerden bir yere koşturmaları,
Arar oldum Güneşi,
gülen yüzleri,
kuş cıvıltılarını..
Ses verin bu sessizliğe
Alın geceyi benden
Gecede kalmak istemiyorum...

Berrin Güneş

Gelişine hasretim

Sessiz sakın parmaklarının ucunda
akıp gidiyor yarım...
Sonrada gümbür gümbür
"geldim" diyor çağlayarak.
Sevdiceğim bu gönül
sana nasıl hasret...
Nasıl yanık bilemezsin.
Derinden bir iç çekişle gelişine hasretim.....

Berrin Güneş

Göreceli bir soru

Hep şaşırarak baktım sana,
elindeki anın tadını çıkartmaz,
geleceğinle ilgili hesaplarla boğuşup durursun.
Nereye kadar sürer bu,
Dur da bir düşün,
Bu anları yakalamak mümkün mü?
Dilde Hayır diyorsun,
İcraatte ise koca bir Sıfırsın.
Göreceli bir sorudur bu,
hepimize yöneltilen,
'An'ın isteklerini,
geleceğin endişelerine
kurban edenler mi daha mutlu yaşar?
yoksa,
geleceğin acılarını kabul edecek kadar
güçlü bir şekilde an'ın isteğine sarılanlar mı? '
Biz insanlar, doğduğumuz andan beri
Bugün ölmeyecek gibi yaşayıp,
her an ölecekmiş gibi düşünmeye endeksliyizdir.
Serbest dalgalanma içinde,
Kurumuz bir iner bir çıkar.
Söyle Mavilim,
An'ın değerini bilecek misin?
yoksa,
geleceğinin kaygısıyla,
geçmişte kalmayı yeğleyip,
yitip gidecek misin?
Çok sonra anlıyorsun ki,
Bu anları kaçırarak,
Aldatan da kendini aldatıyor,
Kandıran da kendini kandırıyor.

Berrin Güneş

Görmezden Geliyor

Esen rüzgarı,berrak suyu,
Geceleri ışıl ışıl parlayan yıldızları,
Tüm kainatı ısıtan ve aydınlatan Güneşi,
Görmezden geliyor.
Gülüşleri,koklayışları,
duyuşları,dokunuşları,tatları,
kısaca insana dair ne varsa,
görmezden geliyor.
Yok olmuş,toprağa karışmış bedenler misali,
Bedenim öyle yorgun öyle çaresiz ki,
haykırmak istiyor bu can bu bedende,
ışığa doğru yürümek istiyor
derman yok dizlerimde,
göğe uzanan kollarım
yardımını dileniyor,
buna rağmen görmezden geliyor.
Görmezden geliyor tüm sessiz bekleyişleri,haykırışları,
yaşanan ve yaşanacak olan acıları,
kısacası canlı cansız hayata dair ne varsa buralarda,
görmezden geliyor.....

Berrin Güneş

Hayatlar....

Birbirine iç içe geçmiş
halkalardan oluşan hayatlar;
Kimi zengin kimi fakir yaşanan,
Kimi mutluluk saçan,
Kimi hüznün kokan hayatlar,
Kimi güç iktidarında saltanatlık süren,
Kimi iktidarsız boynu bükük huzurda duran
birbirine dış geçiren hayatlar,
Kimi darlıkta kimi varlıkta hayat süren,
Kimi acı içinde kıvranıp hayata söven,
Kimi zil takıp, göbek atıp sefam olsun diyen,
Bu mekanda birbirinden farklı yaşanan
her hayat, farklı bir boyutta..
Kimi iyi ki yaşandın denen hayatlar,
Kimi hükümsüzdür denilen hayatlar.
Herkes uzun ya da kısa
bir hayatı yaşamakta sonuçta.
Her bahşedilen hayat
Yaradandandır..
Şükret haline!
Verende alanda Yaradan,
bunu bil böylece....

Berrin Güneş

Hoşgeldin Bebek

Pamuk gibi yumuşacık teni
Minicik elleri
Minicik ayakları
Belli belirsiz küçücük gözleri
Küçücük dudakları
Ne güzel yaratmış seni yaradan
Seni yaradana kurban olayım....

Berrin Güneş

Hürriyet

Hesaplaşmalar içinde
mahsur kalmış hürriyetlerden,
tarih boyunca yükselen haykırışlar,
Sayısız yüzler geldi geçti
bu devri alemde,
Sayısız zihinlerin esrarengiz kıvrımlarında,
Hürriyete dair ne varsa,
nice ateşli dimalarca aktarıldı,
Nesilden nesile.
Ezelden beri çileli bir arayıştı,
Salt arzuyla özlenen Hürriyet.
Her türlü iç ve dış etkiden bağımsız,
kendi iradelerini kullanamayan insanlık!
Elbet bir gün,
Doğuştan bahşedilen hürriyetine,
Birçok ayırık beden birleştiği,
o günde kavuşacak....

Berrin Güneş

Hüzün

Gözlerim dalgın,
Yüzümde acı bir tebessüm,
Hiç gizlemiyor ruh halimi yüzüm,
Hüzün kol gezmekte bedenimde.

Bende ki sen bir başkaydın,
Bir başkaydı sana olan tutkum,
Soluk alıp verdiğim hava bile senle doluyken,
Hüzün kol gezmekte bedenimde.

Bihaber yılları devirmişiz,
Durdan anlamayan zaman,
Bize nispet alıp götürmüş gençliğimizi,
Geriye dönüp bakamıyor bu yaşlı,yorgun gözler,
Hüzün kol gezmekte bedenimde.

Gene yaptın en büyük fenalığını,
Alıp götürdün kendime olan inancımı,
Kafadan 46'lık adam,
Sayende hüzün musallat oldu bedenime.

Berrin Güneş

Işık

Uyku bürümez gözlerini,
hoyrat gecenin koynunda.
Buz kesmiş bedeni,
ısınmak bilmez yatağında.
Doğrulur yattığı yerden,
Zihnini ve bedenini arındırmak istercesine,
Başını alır iki kolunun arasına
ve kapanır dizlerine
kala kalır öylecesine.
Ansızın bir beyaz ışık fotonu,
kaplar karanlık odasını.
Derin bir nefes çekerek bakar ışığa.
Işıktan süzülür beyaz bir melek,
Kaplara soğuk yatağını.
O vakit, üşüyen bedeni ısınır
ve uzanır yatağa sımsıkı sarılır yorganına.
Tatlı bir tebessüm kaplar yüzünü,
huzurlu bir şekilde dalar uykuya....

Berrin Güneş

İçim Yanıyor...

Duyunca olduğum yere yığıldım,
Soluk alamıyorum...
İnanmıyorum duyduklarıma,
İnanamıyorum, inanmam da
Doğru olamaz!
Başım dönüyor, gözlerimi kapıyorum
Aklım seni hayal ettiriyor,
yüreğim ile gözlerim sözleşmiş gibi
derinden bir sızıyla acı çektiriyor bana.

Bunu bana nasıl yaparsın
Daha birkaç gün önce telde görüşmüştük
Sesin oldukça neşeliydi.
Umudum, yaşama sevincim,
Bunu bana nasıl yaparsın.
İçim yanıyor....
Sensizlik bana zor geliyor
Canımdan can yitirdim.
Canım yanıyor....

Geleceğe dair umutlarımız vardı.
Daha güzel günlerimiz olacaktı.
Nasıl acımasızca ayırdı kader yolumuzu!
Seni son yolculuğuna uğurlayamadım,
Şana doyamadan, ardında beni sensiz bıraktın.
İçim yanıyor....
Canımdan can yitirdim.
Şimdi,sensizlik benim zoruma gidiyor.

Berrin Güneş

İçinde

Ben bir dostum,
yalnızların dünyasında.
Ben bir sevdâyım,
acı çeken yüreklerde.
Ben bir umutum,
henüz yitirilmemiş canlarda.
Ben elvan elvan açmış çiçeklerin,
amber kokusunda.
Ben suya hasret dudaklarda,
bir damla su.
Ben kavurucu sıcaklarda,
bir rüzgar gülü.
Ben senin aklında ve yüreğinde
yer edinenim.
Beni farklı yerlerde arama;
ben gören gözde, hisseden tende,
koklayan burunda, işiten kulakta,
tat alan dildeyim.
Kısacası ben sendeyim,
Senin içindekinin içindeyim.
Mevlanam ne güzel öğüt vermiş;
'İster al olsun, ister sarı;
öküzün rengini dışında ara,
insanın rengini içinde.'

Berrin Güneş

İnatla

Varlıkla yokluk arasında
ince bir çizgide,
Sorgularım sürekli kendimi.
Kendini bilmez fesat bakışlı
kötü yüreklerde,
Ne ararım böyle inatla.
En büyük düşmanlar
insanın en çok güvendikleri
arasından çıkmamış mıdır?
Dilleri başka, yürekleri başka söyleyenlere karşı,
Öyle nefret doluyum ki!
Sahtekar, dengesiz, anlaşılması zorlarla
Niye uğraşırım böyle inatla.
Güneşle beraber nefes alan her canlı uyanırken,
Sadece insanoğlu umursamadan uyumaya devam eder.
Yenik düşer bu zaafına.
Ben de etrafımda gelişen fenomenlere kayıtsız,
ataletten haz alırken uyanmak istemem
bu derin uykudan.
Bilirim deryadil değilim.
Hep ata et, ite ot verdim.
Üç kuruşluk değeri olana
tutup 5 kuruşluk değer verdim.
Sonrada iki kuruşa satılmanın acısını tattım inatla.
Herşeyin insanın kendi elinde olduğunu bildiğim halde,
Niye ruhsal karmaşıklıklara doğru kürek çekerim inatla.
Güçlüğü umutsuzca zorlamamın,
İnadına inatlaşmamın sebebi,
Toplumdaki değerlerin sahteliğini,
ikiyüzlülüğünü gördüğümden beri
tek umudum tek dayanağım olan
Gerçek Sevgiyi aramaktır inatla.....

Berrin Güneş

Kaç Kurtul

Dört duvar arasına sıkışmışım,
Bu mekan dar gelmekte ruhuma.
Ne yazık ki!
Hayatım trajik bir boyutta,
Serzenişte bulunmam boşuna,
Kim ne derse desin,
Ruhum ve bedenim
beş elemente özlem duymakta.
O zaman daha ne beklemektesin,
Bedenim al ruhumu kaç kurtul....

Berrin Güneş

Kaçamak Bakışlar

Kaçamak bakışlarla bakışıyoruz,
oturduğumuz masadan birbirimize.
Seni görünce ayaklarım yerden kesildi,
Yüregim yerinden fırlayacak şimdi.
Vücudum kor ateş gibi yanmakta,
Yüzümde garip bir ifade,
Tanrım bu his hem acı veriyor,
Hem yüreğimi güzel hissettiriyor.
Kızgın kumlardan serin sulara atlamak gibi birşey
Kaçamak bakışlarla bakışıyoruz.
Aslında birbirimize yabancı değiliz,
Sen bir uçta ben bir uçta
oturmuşuz bir masada,
Yanıımızdakiler bilmez ama
Biz birbirimizi çok yakından tanıyoruz....

Berrin Güneş

Kalemle Kağıdın Valsi

Kalemin ucu bir kerecik
bir kağıt parçasına değmeye görsün,
Elin aracılığıyla,
beynin dikte ettirdiği cümleleri,
adım adım takip eder gözler.
Böylece başlar,
Kalemin kağıtla valsini.
Harfler soldan sağa
bir hat üzerinde dizilir ardı sıra.
O anda yaşanır,
doğanın en kutsal varlığı olan insanın
düşüne bilen beyinin marifetleri,
kalemin aracılığıyla kağıda aksettirilir.
Estetik ve bütünsel bir biçimde,
kalemin ve kağıdın valsiniyle
aktarılan düşünceler,
gözlerden beyne
ordanda gönüllere ulaşır....

Berrin Güneş

Kalp kulak vermeli akla

Yorgun kalp dile gelir danışır aklına;
'Neden terk etti beni,
Var bu işte bir yanlışlık'.
kabullenmek istemez terk edildiğini,
Arar durur bıkmadan usanmadan sahibini.
Akıl dile gelir söz geçirmek ister kalbine;
Bu sevdadan vazgeç.
Can bulamazsan bir başka yürekte,
Yalnızlık ve ilgisizlikten olacaksın KATİLİM...

Berrin Güneş

Kaygı

Gün, kendinden geçmenin değil,
bilakis uyanık olmanın günüdür.
Ne var ki, çıkarıp atmıyorsun atgözlüğünü,
İnatla geziniyorsun başın önde eğik.
Fikir özgürlüğün ellerinden alınmış,
Üç maymunu sergiliyorsun.
Kokuşmuşların, yobazların, açgözlülerin
sofrasında dem vuran zihniyet,
ilerici-gerici kavgasını bırakta
etrafını örümcek ağı kaplamış aklını kullan.
Bu çarpık düzen nereye kadar gidecek böyle?
İçinde hapsettiğin kaygıyı uyandır!
Fikri dinamizmin olan düşüncelerini uyandır!
Halkın sesiyim diye geliyorsun başa,
Değişen ne sorarım sana?
Hala fukaranın donu yamalı ama
fukaranın sırtından geçinenlerin entarisi bilmem ne marka....

Berrin Güneş

Korkuyorum

Neden bu özlem,
bu bitip tükenmez bekleyiş.
Neden sevdirdin kendini böyle,
Neden sevdim seni söyle.
hükmüm geçmiyor yüreğime
Korkuyorum...
Yine elimden kayıp gideceksin,
yine gözyaşı yine hasret nöbetler
benimle kalacak geriye
Korkuyorum...
Çünkü seni senden çok düşünüyör
ve seviyorum
Artık seni senle yaşamak istiyor bu yürek.
Bana gel sevgili,
Kalan ömrüm özlemle değil
senle geçmeli....

Berrin Güneş

Küçüğüm

Aç ve susuz mu kaldın küçüğüm sokaklarda,
Kimin kimsen yok muydu buralarda,
Hangi vicdansızlar yaptırıyor bunu sana.
Selpak satan o minik ellerin,
üşüdü mü küçüğüm.
Nasıl da ürkek o güzelim gözlerin,
Bu küçük yaşta nasıl kıyıyorlar sana.
Geçtiğim sokağın o köşesinden
yılmak bilmeyen halinle
sesleniyorsun bizlere,
bir tane alırmısınız diye.
Titrek sesin yüreğimi dağlıyor küçüğüm.
Gelde isyan etme,
Seni bu hale düşürenlere.
Oyun oynama çağında,
Ekmek kavgasına girişmişsin.
Seni böyle görmek üzüyor küçüğüm.
Seni bu hale düşürenlere sesleniyorum,
Yazıklar olsun sizin gibilere.....

Berrin Güneş

Merhamet

Sizde merhamet yok mu?
Yürekleriniz sert kayalara dönmüş,
Bakışlarınız vahşi hayvanlar gibi,
Savurduğunuz kelimeler,
binlerce yüreği yakıp yıkmakta.
Eskiler bir karıncayı bile
ezmekten korkarken,
Sizler barbarlığınızı,
olağanca dışa vurup
insan olduğunuzu unutmuşsunuz.
Sizde merhamet yok mu?
Güzelim cennet dünyamızı,
cehenneme çevirip
sevmeyi sevilmeyi unutmuşsunuz.
Aklınız fikriniz fesatla dolmuş,
yürekleriniz kin ve nefretle yoğrulmuş.
Elinize geçen her fırsatta,
saf ve temiz olan herşeyi kirletmişsiniz.
Sizde merhamet yok mu?
Yürekleriniz sert kayalara dönmüş,
Zihinleriniz örümcek ağlarıyla örülmüş.

Berrin Güneş

Mesut musun?

Yeşil enerjidir.
Gözlerim gözlerinde,
Gözlerine bakmam yeterlidir.
Ah o gözlerin,
Mest eder beni benden alır...
Alem yanmış bana ne!
ben anca 'ateş düşmüş' yüreğimi bilirim.
Yanan yüreğime sordum:
'Mesut musun?' diye.
Yüreğim dile geldi,
kendî dilince:
'Mesutum hem de çok MESUTum'....

Berrin Güneş

Mutluluk

Alıştığım yerdir benim cennetim.
Gerçek mutluluğum,
Sevdiklerim ve sevenlerimle olduğum andır.
Tıpkı Abidin'in mutluluğun resmini çizdiği gibi,
Malda mülkte değil,
Birlikte paylaşılan sevgi dolu anlarda saklı.
İnsanın sahip olduğu gerçek servet budur.
Nasıl mutlu olunur arkadaş? diye sorarsanız.
İşte size kısa ve öz cevabı,
! Sahip olduğum şeylere sevinerek,
Sahip olmadıklarımı hiç düşünmeyerek!

Berrin Güneş

Nasihat

Onu bunu yaparım,
keyfimin kahyası mısın demiyeceksin.
Çokta başı buyruk gezinmeyeceksin.
Şaygıyı sevgiyi her daim bileceksin.
Asi olmak kime kar ki,
sana kazanç getirsin.
Mutsuzluk ve yalnızlık onun vazgeçilmez arkadaşları.
Terslemeyeceksin öyle büyük küçük herkesi,
Önce derin bir nefes alıp sakinleşeceksin,
Hayatı ne kendine ne de çevrendekilere
zehir etmeyeceksin.
Bu sözlerim birer nasihattir küçük asime,
Sakın hafife alma, kulağına olsun küpe.
Verilen nasihatler hayata geçerse,
kazanır birer anlam,
Aksi taktir de bir kuru sözde sıkışıp kalır.

Berrin Güneş

Ne güzel

Bugün bambaşkayım
İçim kıpır kıpır
Yaşama sevincini tekrar yakalamışcasına
Etrafıma başka bir pencereden bakıyorum
Yeniden doğmuş gibiyim
Nefes almak ne güzel
Ne güzel bir gündeyim
Hafiften esen rüzgar ne güzel
Havada kanat çırpan beyaz güvercin ne güzel
Küçük bir çocuğun neşe dolu gülüşü ne güzel
İhtiyar bir çiftin kolkola yürüyüşü ne güzel
Çevremdeki ışıltılı parlayan gözleri görebilmek ne güzel
Dostluk ve kardeşlik içinde geçinebilenleri görebilmek ne güzel
Kederden tasadan uzak birgünde olabilmek ne güzel
Yüreğimin heyecanla yeniden çarpabilmesi ne güzel
Bugün bambaşkayım
İçim kıpır kıpır
Yaşama sevinci ile doluyum
Bugün bambaşkayım
Şükürler olsun
Ne güzel bir gündeyim
Herşey ne güzel.....

Berrin Güneş

Ne Oluyor?

Birşeyler anlatıyorsun
anlamıyorum,
Yılmıyorsun...
Hayran kalıyorum sana.
Kendi iç dünyandan bizlere seslenmeye çabalıyorsun.
Duyamıyorsun, konuşamıyorsun..
Aslında senle ben arasında bir fark yok
Belki ben daha acınası bir durumdayım
Duyuyorumda ne oluyor,
başımı kuma gömdükten sonra.
Konuşuyorumda ne oluyor,
kendimi ifade edemedikten sonra.
Yaşıyorumda ne oluyor,
sersefil yaşadıktan sonra.

Berrin Güneş

Nereden Nereye

Ağıtlarla uğurlarız gideni,
Kahkahalarla karşıtarız geleni.
İngersollun dediği gibi;
'Her beşik iindekiine sorar Nereden?
ve her kefende iindekiine sorar Nereye? '
Bir muammadır yeryüzündeki sürecimiz
Bilinmeze doğru yelken açmış gideriz.
Gün olur bir de bakmışız
Nereden nereye gelmişiz
Bu dünyaya ayak uydururken
Birde öbür tarafı düşünürüz
Bilmem ki gelene mi acımalı,
yoksa gidene mi.
Herkeş kendine göre cevabını bulmalı
Bir doğan pişman
Bir de doğmayan....

Berrin Güneş

Öfke

Sus dedim ama dinletemedim.
Açtı ağzını yumdu gözünü.
Birlikte inşa ettiğimiz sevgi
bir anda yıkıldı gitti.
Bir anlık sessizlikten sonra,
derin bir nefes alıp verdi.
Düşüncesizce düşündüğü düşüncelerine
yenik düşmüştü.
Öfkesi bir kez daha tuş etti onu.
Gene pişmanlık kapıyı çaldı,
Ama boşuna bir kere kapı aralanmıştı,
Öfkenin kelimeleri bir bir havada uçup
ulaşmıştı varacağı yere.....
O anda öfkeyi soludu hava niyetine,
Çok pişmandı!
Ama nafiye,
Geride öfkenin galip geldiği,
acı bir tablo kaldı.
Öfke yapacağını yaptı,
Sevenleri ayırdı....

Berrin Güneş

Ölüm ve Yaşama Arzusu

İçimizdeki korkudur ölümlü yücelten.
Hiç beklenmedik bir anda kapıyı çalar ölüm,
Sevilenin ani terk edişidir insanı yaşarken öldüren.
İlk yenilgi en çok acı veren,
ama buna da alışır insan.
Hayatın haksızlıkları hiç bitmez,
buna karşı içimizdeki yaşama arzusu tükenmez.
Ölümün bakışını görmezden gelir,
İnsani bir duygu olan yaşama arzusu.
Ölüm bu durum karşısında şaşkındır,
Sarsılır tüm itibarı...
Huzur içinde Allahın inayetine kavuşmaktır
istenen en son şey,
Hayat acımasız olsa da ölüme nispet,
galiptir yaşama arzusu...

Berrin Güneş

Ölümüm yakın

Bir külçe gibi yığılıp kaldım bu yatakta,
Yattığım yerden kendimi seyrediyorum.
Yenik düşmüşüm zamana....
Bedenim cansız bir et parçası,
yaşatılmak için bağlatılmışım makinaya.
Göz açıp kapayınca kadar,
Ne de çabuk geçmiş yıllar.
Ölümüm yakın,
birazdan bende bilinmez tünele gireceğim.
Aranızdan, bir yıldız daha kayacak
bu dünyadan.
Düşünüyorum da,
hep bu dünya için çalışmışım.
Giderken, yanımda götüreceğim birşeyim yok!
İki düz bir ters örmüşüm hayatımı,
Bir ilmek kaçırınca, düşmüşüm yatağa.
Hayat örgüm bitmeden,
yenik düştüm bu amansız hastalığa.
Kurtuluşum yok!
Birazdan benide götürecekler.
Ölümüm yakın, hissediyorum.....

Berrin Güneş

Özlem

O eski mahallemde arnavut kaldırımli taş sokakları
nerde şimdi?
Renk cümbüşü içinde güne merhaba diyen,
mis gibi kokan balkon çiçekleri,
Köşedeki fırıncıdan yayılan sıcak ekmeğin kokusu,
Çocukların havada yayılan neşeli sesleri,
O zamanlar kuşların bile bir başkaydı kanat çırpışı.
Nasıl da özlemlerle eskiyi yad ediyorum.
Yaşadıklarımı bugünü terk edip,düne taşıyorum.
Bir daha o anlarımı yakalamak ne mümkün!
Eski mahallemde insanlarını, sokaklarını, havasını arıyorum,
geçtiğim her sokakta.
Mahalleimde bir başkaydı; sevecen,candan.
Evdeki bir ekmeğini senle seve seve paylaşan,
sıcak sohbetlerle kurulu akşam sofraları,
içilen köpüklü kahveler,ardından bakılan fallar.
Şen şatraktı mahallelim.
Nerde şimdi o içten gülen ıslıl ıslıl gözler,
cana yakın sevgi dolu yürekler,
bir bir yitirildi bu değerler.
Nerde o eski mahallemde insanları,sokakları,havasını
Özlüyorum tüm eskide bıraktığım o güzel anları...

Berrin Güneş

Parktaki hüzünlü gözlerle sohbet

Mevsimlerden Sonbahar,
Günlerden bir pazar sabahı,
Ellerim ceplerimde amaçsızca yürüyorum,
gürültüden yoksun boş bir sokakta.
ansızın ayaklarım bir parka götürüyor beni,
Gözlerim tahta banka oturmuş,
hüzünlü bir bayana ilişiyor.
Sanki yüreği beni çağırılmış gibi,
olduğum yerden izliyorum onu sessizce.
Ömrü hep sevdi sevecekle geçmiş,
Yüreği yorgun, yüreği suskun,
Yüreği yitirmiş inancını.
Hayat ona öyle yüklü bir fatura biçmiş ki,
Şimdi gözyaşları ödüyor faturayı.
Yanına gidiyorum.
Saçlarını okşuyorum.
Aniden irkiliyor.
Başını avuçlarımın arasına alıyorum.
O derin gözlerin içine düşecek gibi oluyorum.
Ne güzel gözleri var.
Konuşmasına gerek bile yok,
o gözler bakmasını bilene
neler neler anlatıyor.
Parmaklarımla yanaklarından süzülen
gözyaşlarını siliyorum.
Bana bakıp gülümsüyor.
Dudaklarımdan dökülmeye başlıyor cümleler;
İşte öyle,
bana baktığın gibi içten gülmeli gözlerin.
İnancını hayırsız insanlar yüzünden yitirme,
Hayat kısa!
Seni öyle ağlatanlarla değil,
bir nebze dahi olsa güldürecek insanlarla ol.
Başını öyle öne eğmek yok,
dimdik duracaksın,
Kökleriyle toprağa sımsıkı sarılmış
bir çınar gibi.
Bundan böyle dökülecekse o güzel gözlerden,
hüzün değil sevinç gözyaşları dökülsün.
Gülümse işte öyle,
Sen böyle güzelsin,
Böyle güzel kalmalısın.
Yüzünden tebessüm,
yüreğinden sevgi eksik olmasın.
Elimi tutuyor,
başıyla beni onaylıyor.
Ne güzel gözleri var.
Konuşmasına gerek bile yok,
o gözler bakmasını bilene
neler neler anlatıyor.

Berrin Güneş

Paryayım Parya

Ben parya dediğiniz sınıftanım,
varoşlardanım..
Bana kim sökük çorabı mı dikecek
iğne iplik verecek?
Kim aç karnı mı doyuracak
iş ve aş verecek?
Soğuk havalarda,
kim üşüyen bedeni mi ısıtacak?
kim başı mı sokacak bir çatı altı verecek?
Ben paryayım parya,
hep ezilen hep horlanan.
Düzenin sahiplenmediği,
dışladığı sınıftan.
Ben de insanım,
İnsanca yaşamak benim de hakkım.
Doğuştan yakalanmışım
fakirlik illetine.
Hayatım, hummalı bir direniş için de
kor ateş misali yakar beni.
Bu illet bir kere çöreklenmiş üzerime,
terk etmez beni.
Ben paryayım parya,
hep ezilen hep horlanan.
Bir kuru ekmek bile bulamayan,
varoşlardanım, acım...
Bu açlık, bu ezilmişlik değil midir
adamı kötüye sevkeden.
Beni yargılamadan önce,
postuma bürün yaşadığım bir gün için.
Karnı tok olana fakirin çektiği çile
dokunaklı bir hikayeden ibarettir sadece.

Berrin Güneş

Resim

Elindeki resmi yırtıp atmadan önce
Son bir kez daha düşün,
geçmişinde yaşadıklarını.
Biliyorum, İnsanın güzel yapıcı anları kadar
derin yıkıcı anları da olmakta.
Ama insan, yüreğine heyecan katan anları
belleğinde barındırmak ister,
acıları değil keyifli anları daha çok anmak ister.
Elindeki resmi yırtıp atmadan önce
son bir kez daha düşün o anları.
hissettiğin mutluluğu,
hayatına kattığı anlamı.
Acıları düşünme acılardır insanı yıpratana,
Sevinçlerini unutma çünkü sevinçlerdir insanı hayata bağlayan.
Elindeki resmi yırtıp atmadan önce
son bir kez daha düşün,
sevdiğini sevildiğini
Hepsinden güzeli o resimdekini düşün....

Berrin Güneş

Sen ve Ben

Susturuyorsun seven gönlü,
Oluveriyor karşında hisler aciz...
Keşke bu sözler senin dudaklarından
kulaklarıma iletilseydi,
Ve keşke gönlün aksaydı satırlara.....
Aşk insanı ben, katili sen...
Gömüyorsun diri diri
Senin için atan bu kalbi...
'Gömmem ben yaşatırım onu. Rahat ol!
Ve devamında 'Bir sarılsak hemen atar o kalbin' diyorsun.
Ama derine gömüyorsun Sen seven Beni!!!!

Berrin Güneş

Senin için kara

Belki herşey bitti,
Haklıyken haksız durumda,
Uzulca sokulup yanına,
kulağına fısıldadım:
'Senin için kara.....'

Berrin Güneş

Sensizlik

Dipsiz bir nihilizmin
boşluğuna düşen zavallı ruhum,
hiçbir zaman kurtulamadı sensizlikten.
Senden ayrı düştüğümden beri,
meğer ise kana kana içecekmişim
sensizliği su yerine,
Soluyacakmışım sensizliği
hava niyetine.
Seninle olmanın özlemiyle
beklediğim o günler;
bir bir dünde kalıp,
hiç gelmeyecekmiş meğer ise.
Sensiz geçen hergünün,
sona biraz daha yaklaşmak
olduğunu kavrayınca,
Çehremde belirdi bir bozum havası.
Son umudunu da yitirdi,
harabeye dönmüş yüreğim.
Sana asla kavuşamayan
bu ızdıraplı bedenim,
yenik düştü sensizliğe.
Ebedi uykusunda,
sen diye sarılacak
üzerini örten havayı
ve ışığı geçirmez toprağa....

Berrin Güneş

Temas

Yoğunlaşan duygu seline kapılır,
sürükleniriz zamanın zamansızlığında.
Birbirine riyazat eğleyen,
birbirini bütünleyen
biri dişi biri erkek iki varlığımız bu alemde.
Yüzyüze geldiğimizde,
birbirine kenetlenir gözlerimiz.
Tam tam sesleri arasında başlar ateş dansı,
Kor gibi yanan dudaklarımızda.
Hırçın dalgalarla boğuşur adeta tenlerimiz,
Uçsuz bucaksız denizin ortasında,
göğe yükselir
iki baş bir vücutda...
Aşk uğruna verilen bu savaşta,
Sen ben,ben sen olmuşuz o anda.
Sular durulunca iki yorgun savaşçı misali,
Birbirimize baktığımızda,
Ne galip gelmişiz ne malup olmuşuz
Ne şehit vermişiz ne gazi olmuşuz,
Ne matem ne de bayram havası estirmekteyiz.
Aşk denizinin üzerinde,
yakamozlar birbirine göz kırparken,
Şimdi durgun denizde,
dingin bir iç huzur ve sukunetle
birbirimize kol kanat germekteyiz....

Berrin Güneş

Uzaktan Seyrettim...

Uzaktan Seyrettim,
Nasılda mutlu,gözlerinin içi gülüyordu,
Onu ve gelinini seyrettim uzaktan iç çekerek.
Talihsizliğime ağlıyordum gizlendiğim yerde sessizce,
Sanki rüyada bir kabus içindeydim.
Yıllarca korkuyla beklediğim an karşımda tüm haşmetiyle duruyordu.
Umut ışığım gökte kayan bir yıldız gibi sonsuzlukta kaybolup gitti.
Gizlendiğim yerde kaskatı kesildim,
O an benim ben olmadığının farkındaydım ama,
Tarifsiz bir acı içindeyim, hayat ışığım söndü
Ve beni karanlığa gömdü.
Gözyaşlarım yanaklarımdan bardaktan boşalıncasına akıp giderken
Uzaktan iç çekerek seyrettim onları.
Gerçek değer güçte, parada,şöhrette,yetenekte,bilgelikte değil
Seven kişide var olan özde idi,
Sorarım size kaçınız karşılıksız aşkla yüreğini ortaya koyup sevdi?
Ama gel gör ki o bunu görmezden gelmişti,
Duygularımı hiçe sayıp yaraladığı beni düşünüp azıcık yaralanmadığı gibi,
bir şeylerin ardında solup gitmesine aldıriş bile etmedi.
Hayat acımasız,düpedüz zalim!
Özlediğim kişinin özlenilmeye değer olmaktan ne kadar uzakta
olduğunu göstermek için,
Bir eliyle verdiğini öteki eliyle aldı.
Onu ve gelinini uzaktan seyrettim içim sızlayarak,
O an onu tam anlamıyla yitirdiğim andı.
Koşup ona sarılmak istedim,
Başımı yaslamak istedim göğsüne,
Gözlerine bakarak gitme demek istedim,
Ama o cesareti bana hiç vermedi ki,
Gitme diyemedim, yapamadım bunu!
Sadece uzaktan seyrettim mutlu hallerini,
Arkalarından yüzümü dökerek, boynu bükük gözü yaşlı....

Berrin Güneş

Yalnızlık

Kalabalıklar içinde yalnız kalmışsın,
Haykırırsın içindeki yalnızlığı....
Herşey üzerine üzerine gelir
ha babam de babam boğuşursun yalnızlığınla,
Mübarek dersin:Herşey aleyhimde gelişir,
lehime bir hayır işlenmez.
Bu yalnızlık beni terk etmez.
Duyması gereken duymaz,
Görmesi gereken görmez,
Anlaması gereken anlamaz seni.
Debelenip durursun olduğun yerde
Yalnızlığın pençesi tenine batar
Acıtır seni...
Yalnızlık üzerine kimler neler dememiş ki!
İçindeki isyanı dışa vurmuş hepsi.
Yalnızların kaderidir bu hiç değişmez;
Sevgiye aç,anlaşılmamaya mahkum
ve bir o kadar yalnız.....

Berrin Güneş

Yıkım

Koptu bir anda içinden yüreği,
Sarsıldı tüm bedeni,
Ummuyordu böyle bir neticeyi.
O anda yitirdi,
Ne varsa Aşka dair
tüm inancını....
Güvenmemişti ama sevmişti,
Bilemedi ama hissetmişti
havadaki adiliği...
Gökyüzü tıpkı gözleri gibi puslu,
her an yağdıracak gibiydi.
İçindeki acıyı bastırdı.
Zor nefes alıp veriyordu belli,
Hemen toparladı kendisini,
Ve bozmadı efendiliğini,
Son bir kez ona,
hayatında mutluluk diledi.....

Berrin Güneş

Yitip Gitmek

Tutkular vardı bir zamanlar,
Aşka dair bulgular vardı sende yaşanan.
Raks ederdik bu devri alemde kadere nispet,
Irgalamazdı kimseyi deli dolu yüreğimiz,
Kaptırmıştık kendimizi yüreğimizin sesine.

Göze geldi birlikteliğimiz,
Kader durdan anlar mı? hiç!
Beni senden seni benden ayırı verdi.

Uyutur mu içimdeki sensizlik beni!
Sana öyle hasretim ki,
Anlar mısın acaba bu halimi!
Ne alemdeyim bilir misin?
Mutsuzluk girdabına düşmüşüm,
Anılarla başbaşa,
Zamanda şimdi sensiz yitip gitmekteyim.....

Berrin Güneş

Yol verin geçek

Engelleri yığmayın önümüze,
kısıtlamayın doğarken bahşedilen Özgürlüğümüzü.
Yol verin geçek!
bizde bu topraklardan,
bu sulardan,
bu tepelerden.
Bizde ne göreceksen görelim,
kendi gözlerimizle.
Sadece dinlemekle öğretilmez hayat,
Gezip görmektir en kalıcı eğitim.
Esaretin altında,
kupkuru yaşamak yerine,
Kim nerde nasıl yaşar görüp bilelim.
Yol verin geçek!
bizde bu topraklardan,
bu sulardan,
bu tepelerden..
Hayatın çarkı nasıl dönermiş
Bu işten bizde birşeyler öğrenelim.

Berrin Güneş